

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRISHTINË - DEGA E GJYKATËS FUSHË KOSOVË

Numri i lëndës: 2020:118447

Datë: 08.04.2024

Numri i dokumentit: 05557701

C.nr. 4166/20

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË – DEGA NË FUSHË KOSOVË, Departamenti i Përgjithshëm, me gjyqtaren Qëndresa Beqiri Murati, në çështjen juridike kontestimore të paditëses L. H nga Prishtina, të cilën sipas autorizimit e përfaqëson L. T, avokat në Prishtinë, rruga “Garibaldi”, numër 61, kundër të paditurës Komuna e Obiliqit – Drejtoria Komunale për Arsim me seli në Obiliq, me objekt kontesti kompensimin e shujtave gjatë punës, vlera e objektit të kontestit 506.00 euro, jashtë seancës gjyqësore, me datë 08.04.2024 mori këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET PJESËRISHT E BAZUAR kërkesëpadia e paditëses L. H nga Prishtina, ashtu që DETYROHET e paditura Komuna e Obiliqit – Drejtoria Komunale për Arsim me seli në Obiliq, që paditëses L. H nga Prishtina, në emër të kompensimit të ushqimit (shujtave) për ditët e pranisë në punë për periudhën kohore nga data 18.04.2017 deri me datën 12.03.2020, për 253 ditë pune, t’ia paguajë shumën e përgjithshme prej 506.00 euro (pesë qind e gjashtë euro), me kamatë ligjore prej 8% në vit, e cila do të llogaritet nga data e paraqitjes së padisë në gjykatë (datë 23.09.2020) e deri në pagesën definitive, të gjitha në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit ligjor;
- II. REFUZOHET e pabazuar pjesa tjetër e kërkesëpadisë së paditëses, që ka të bëjë me kompensimin e ushqimit (shujtave) për ditët e pranisë në punë, në shumën përtej asaj të aprovuar në pikën e –I- të dispozitivit, gjegjësisht për shumën prej 574.00 euro;
- III. DETYROHET e paditura Komuna e Obiliqit – Drejtoria Komunale për Arsim, me seli në Obiliq, që paditëses L. H nga Prishtina, në emër të shpenzimeve të procedurës kontestimore t’ia paguajë shumën e përgjithshme prej 30.00 euro, dhe atë në afat prej 7 ditësh nga dita e pranimit të këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarimit të ligjor.

A r s y e t i m

Paditësja L. H nga Prishtina, përmes të autorizuarit të saj, pranë Gjykatës Themelore në Prishtinë me datë 23.09.2020, ka parashtruar padi kundër të paditurës Komuna e Obiliqit – Drejtoria

Komunale e Arsimit me seli në Obiliq, për kompensimin e shujtave ditore për periudhën kohore nga data 18.04.2017 e deri më 12.03.2020. Paditësja në padi ndër të tjera ka theksuar se është në marrëdhënie të rregullt pune tek e paditura, dhe atë në pozitën e mësimdhënëses në SH.M.L.P “I...” në Obiliq, dhe se e paditura nuk ia ka kompensuar shpenzimet për ushqim gjatë ditëve të tanisë në punë, ashtu siç parashihet me dispozitat e Kontratës Kolektive të Arsimit, e hyrë në fuqi me datë 18.04.2017. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar por nuk i ka specifikuar.

E paditura në përgjigjen në padi ka theksuar se paditëses L. H në bazë të Kontratës Kolektive i takon e drejta për kompensimin e shujtave ditore në punë pasi që ka qenë mësimdhënëse në SHMLP “I...”, në Obiliqit. Mirëpo e paditura e konteston në tërësi padinë dhe kërkesëpadinë e paditëses, duke theksuar se e paditura nuk ka obligim ndaj paditëses pasi që e njëjta nuk është nënshkruese e Kontratës Kolektive të Arsimit. Kjo ngase neni 90, paragrafi 5 i Ligjit të Punës, ka përcaktuar se *“Marrëveshja kolektive vlen vetëm për ata punëdhënës dhe punëmarrës të cilët marrin përsipër detyrimet e përcaktuara me marrëveshjen e tillë kolektive”*, dhe se e paditura nuk ka marrë përsipër detyrimet e kësaj kontrate. Tutje ka theksuar se e paditura nuk është nënshkruese e Kontratës Kolektive, dhe se është përgjegjësi e palëve nënshkruese të kontratës që të sigurojnë mjetet financiare për realizimin e të gjitha pikave të kontratës. Andaj, bazuar në të dhënat si më lart, i ka propozuar gjykatës, që padinë e paditëses ta refuzojë në tërësi si të pabazuar. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

Pasi që Gjykata bëri vlerësimin e provave të bashkangjitura padisë, si dhe pas pranimi të përgjigjes në padi, dhe parashtrësës së datës 29.11.2023, mbi plotësimin e padisë, e të cilën palës së paditur gjykata ia ka dorëzuar me datë 28.12.2023, mbështetur në nenin 8 dhe 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, ka vlerësuar se janë plotësuar kushtet ligjore për marrjen e aktgjykimit jashtë seancës, sepse në mes të palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, porse e paditura ka ngritur çështje që kanë të bëjnë me pamundësinë e përmbushjes së detyrimit dhe mungesës së përgjegjësisë së të njëjtës për përmbushjen e këtij detyrimi, si dhe faktin se e njëjta nuk është nënshkruese e Kontratës Kolektive të Arsimit. Në këtë rast kontestues është vlerësuar se nuk ka pengesa në kuptim të dhënies së vendimit meritor jashtë seance.

Nga provat e bashkangjitura padisë gjykata gjeti se paditësja ka qenë në marrëdhënie pune tek e paditura, sipas kontratës së punës e datës 01.09.2016. Gjykata përmes vërtetimit mbi përvojën e punës me numër të protokollit 2098/2, i datës 14.04.2021, gjeti se paditësja për periudhën kohore nga data 18.04.2017 e deri me datë 12.03.2020, ka gjithsej 253 ditë pune në këtë shkollë.

Neni 329 par. 1 i LPK-së ka përcaktuar se *“Shkresa të cilën e ka hartuar në formën e caktuar organi shtetëror brenda kufijve të kompetencës së vet, si dhe shkresa të cilën në formë të tillë e ka hartuar ndërmarrja apo organizata tjetër në ushtrimin e autorizimeve publike që i janë besuar me ligj (dokumenti publik), provon saktësinë e asaj që konfirmohet apo caktohet në të”*. Së këndejmi, provave që kishin të bënin me vërtetimin e ekzistimit të marrëdhënies së punës dhe fakteve lidhur me ditët e prezencës në punë, gjykata ua fali besimin e plotë, ngase është bërë e besueshme fuqia provuese e tyre.

Në padi, paditësja ka theksuar se nuk ka pranuar kompensimin në emër të ushqimit për ditët e kaluara në punë, në kohën sa ka qenë në fuqi KKAK. Nga vërtetimi i datës 14.04.2021, me numër

protokolli 2098/2, lidhur me këtë pjesë të kërkesëpadisë, gjykata gjen se paditësja ka gjithsej 253 ditë pune te e paditura, ashtu që duke i shumëzuar me nga 2 euro për çdo ditë pune, rrjedhimisht duke i njohur shumën si në dispozitiv të këtij aktgjykimi. Këtë lloj kompensimi gjykata ia njohu paditëses në harmoni me nenin 35 paragrafi 7 të KKAK-së, i cili ka përcaktuar se *“Të punësuarve, u sigurohet kompensim për ushqime gjatë punës, për ditët e pranisë në punë. Vlera e kompensimit të shpenzimeve të ushqimit në punë, për një ditë pune, është 2(dy) euro për të punësuarit të cilët kanë marrëdhënie pune primare në institucionet arsimore”*.

Gjykata duke ju referuar Kontratës Kolektive të Arsimit në Kosovë (KKAK), të nënshkruar nga Ministria e Arsimit, Shkencës dhe Teknologjisë dhe Sindikatës së Bashkuar të Arsimit, Shkencës dhe Kulturës, dispozitat e së cilës aplikohen në tërë Republikën e Kosovës, ku në nenin 35 është paraparë e drejta punëtoreve të arsimit në kompensim në emër të ushqimit për ditët e pranisë në punë, gjeti se e njëjta është e aplikueshme nga hyrja në fuqi me datë 18.04.2017. Pas skadimit të kësaj kontrate, është nxjerrë kontrata e re, e cila iu garanton punonjësve të arsimit këto të drejta.

Nga të lartcekurat gjykata ka vlerësuar se janë plotësuar kushtet për nxjerrjen e aktgjykimit aprovues jashtë seance, në kuptim të nenit 398 i LPK-së, sipas të cilit *“Kur gjykata, pasi t’i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë”*. Duke qenë se ka lindur e drejta e paditëses për të kërkuar në rrugë gjyqësore realizimin e të drejtës për kompensimin e ushqimit (shujtave) gjatë punës, e njëjta është legjitimuar që të kërkojë përmbushjen e detyrimit nga e paditura, së këndejmi, paditësja e ka rolin e kreditorit, kurse e paditura rolin e debitorit. Në kuptim të nenit 245 të Ligjit nr. 04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve, i cili ka përcaktuar se *“Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbushë atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij”*. Rrjedhimisht, duke qenë se e paditura i ka mbetur borxh paditëses, me aplikimin e dispozitës së lartcekur dhe në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike, vendosi që ta detyroj të paditurën që paditëses t’ia kompensoj shumën si në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimit.

Gjykata vendosi si në pikën II të dispozitivit të këtij aktgjykimi, ashtu që refuzoi si të pabazuar kërkesëpadinë e paditëses për kompensim mbi shumën e gjykuar në pikën I të dispozitivit të këtij aktgjykimi, duke marrë për bazë faktin se paditësja në padi ka kërkuar kompensim të shpenzimeve të ushqimit për periudhën kohore nga data 18.04.2017 e deri me datë 12.03.2020. Nga vërtetimi me numër protokoll 2098/2 i datës 14.04.2021, i cili gjendet në shkresat e lëndës, gjykata gjeti se paditësja për këtë periudhë kohore ka qenë gjithsej 253 ditë prezentë në punë, e jo 540 ditë ashtu siç është pretenduar në padi. Ndërsa neni 2 i LPK-së ka përcaktuar se *“Në procedurë kontestimore gjykata vendos brenda kufijve të kërkesave që janë parashtruar nga palët ndërgjyqëse”*, e në këtë rast kërkesëpadia e paditëses kishte të bënte me kompensimin e shpenzimeve të ushqimit për periudhën kohore nga data 18.04.2017 e deri me datë 12.03.2020.

Gjykata, pretendimet e të paditurës të ngritura përmes përgjigjes në padi se nuk kanë obligim për pagesën e këtyre obligimeve, dhe se e njëjta nuk është nënshkruese e Kontratës Kolektive, i gjen si të pa bazuara dhe të pa mbështetura në asnjë normë ligjore të aplikueshme. Paditësja në rrugë

gjyqësore ka filluar të realizojnë një të drejtë ligjore që i garanton KKAK, kurse fakti se e paditura nuk është nënshkruese e Kontratës Kolektive, si dhe pretendimi se e njëjta nuk ka obligim dhe as të drejtë që të bëjë ndarjen buxhetore për pagesën e obligimeve që rrjedhin nga kjo kontratë, nuk mund të ketë për efekt vendosjen ndryshe.

Lidhur me lartësinë e kamatës së llogaritur prej 8%, gjykata vendosi në kuptim të nenit 382 të LMD-së, sipas të cilit *“Debitori që vonon në përmbushjen e detyrimit në të holla debiton, përpos borxhit kryesor, edhe kamatën”*. Ndërsa paragrafi 2 i këtij neni ka përcaktuar se *“Lartësia e kamatëvonesës është tetë për qind (8%) në vit, përveç nëse parashihet ndryshe me ligj të veçantë”*, e llogaritur nga dita e parashtrimit të padisë datë 23.09.2020.

Vendimin që pala e paditur t’i bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e ka mbështetur në dispozitën nga neni 452 të LPK - së. Lartësia e shpenzimeve të procedurës të aprovuara i referohet shpenzimeve për taksë gjyqësore për padi në shumë prej 30.00 euro. Gjykata nuk i ka aprovuar shpenzimet tjera të kërkuara, duke u mbështetur në dispozitën nga neni 463, paragrafi 1 të LPK – së, në të cilën është përcaktuar se *“Për pagimin e shpenzimeve procedurale gjykata vendosë vetëm me kërkesën e specifikuar të palës, pa bërë asnjë shqyrtim verbalisht lidhur me kërkesën”*, ndërsa paragrafi 2 i po të njëjtit nen ka përcaktuar *“Pala ka për detyrë që në kërkesën e saj në mënyrë të specifikuar t’i tregoj shpenzimet për të cilat kërkon shpërblim, duke parashtruar prova për shpenzimet e bëra, po që se nuk ekzistojnë provat e tilla në dosjen e lëndës”*. Dhe meqenëse paditësja në padi dhe as me parashtrësën për precizimin e saj, nuk i ka specifikuar shpenzimet, gjykata vendosi që mos t’i njohë këto shpenzime.

Duke u bazuar në të dhënat e lartcekura, gjykata ka vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE PRISHTINË – DEGA NË FUSHË KOSOVË

Departamenti i Përgjithshëm
C.nr.4166/2020, datë 08.04.2024

Gjyqtarja
Qëndresa Beqiri Murati

KËSHILLË JURIDIKE: *Kundër këtij aktgjykimi është e lejuar ankesa në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së të njëjtit, Gjykatës së Apelit të Kosovës në Prishtinë, përmes kësaj gjykate.*